

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1192-2/2020
Érkezett:	2020 AUG 28.
Példány:	([REDACTED])
Melléklet:	dh [REDACTED]

Alkotmánybíróság
BudapestDr. Bitskey Botond
Főtitkár
részére

Tisztelt Főtitkár úr!

IV/1192-1/202 számú hiánypótlási felhívásra mellékelten megküldjük az eredetileg benyújtott alkotmányjogi panasz kiegészített, és az eredeti szöveggel egységes szerkezetbe foglalt szövegét azzal, hogy az abban írtakat változatlanul fenntartjuk. Értelmezésünk szerint a kiegészített és egységes szerkezetben foglalt iratot már nem kell megküldenünk az elsőfokú bírósághoz, ezért azt közvetlenül az Alkotmánybíróságnak küldjük meg.

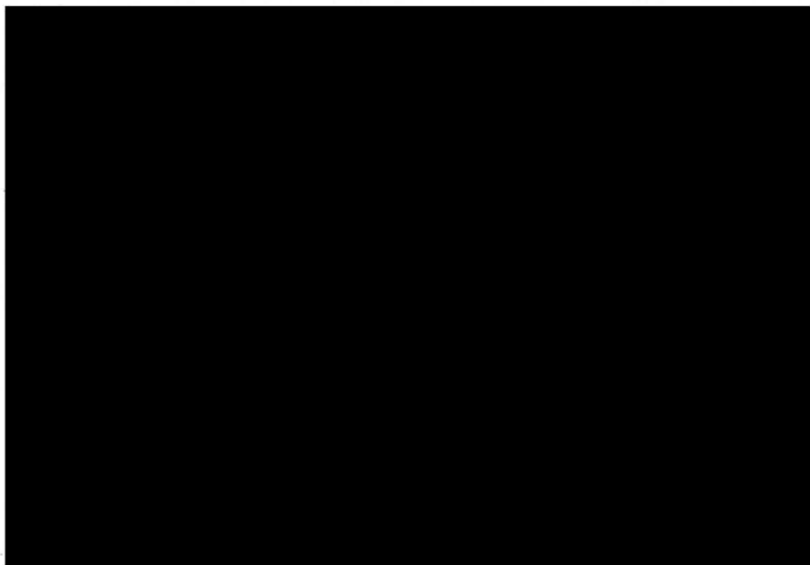
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Szentesi Járásbíróság útján a
Tisztelt Alkotmánybíróság
(1015 Budapest, Donáti u. 35-45.szám)
részére megküldendő

alkotmányjogi panasz indítványa
hiánypótlás

A Szentesi Járásbíróság P.20.120/2019/36. sorszámú ítélete, valamint a Szegedi Törvényszék
P.20.166/2020/8.sorszámú ítélete ellen.

A Szentesi Járásbírósnál mint elsőfokon eljáró bíróságnál a törvényes határidőn belül dr.Feldmájér Péter ügyvéd jogi képviselőnk útján alulírott [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] alatti lakosok) indítványozók az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény 27.§.-a alapján

fordulunk a Tisztelt Alkotmánybírósághoz és kérjük annak megállapítását, hogy a Szegedi Törvényszék 4.Pf. 20.166/2020/8.számú határozata alaptörvény-ellenes a Szentesi Járásbíróság P.20.120/2019/36.számú határozatára kiterjedő hatállyal, mivel elsősorban Alaptörvény P.cikkének (1) bekezdésében, továbbá a XXI.cikk (1) bekezdésében, XXVIII.cikk (7) bekezdésében foglaltakkal ellentétes, erre tekintettel az Abtv. 43.§-ának megfelelően a határozatokat semmisítse meg.

A panasz alapjául szolgáló egyedi ügyben az indítványozók alperesekként vettek részt.

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]nt felperes birtokháborítási eljárást kezdeményezett 2010-ben az indítványozókkal szemben, Kecskemét Megyei Jogú Város jegyzője 56628-7/2010.szám 2010.október 26.napján kelt határozatával az eljárást érdemi vizsgálat nélkül elutasította tekintettel arra, hogy a hatóság megállapította, hogy több évtizede fennálló állapotról van szó. Kecskemét Megyei Jogú Város jegyzője 56628-7/2010.szám 2010.október 26.napján kelt birtokháborítás megszüntetése iránti kérelmet elutasító határozat 2. oldalán felhívott helyszíni szemle tapasztalatai azt is megállapította, hogy a borostyán nem hullik, több, mint 10 éves, ugyanakkor a kertben található növényzet főleg a telekhatár közelében lévő fák, bokrok vágva vannak.

A felperes az alpereseket 2014. évben engedte be utoljára az ingatlanba a kerítésre felfutó és a kerítés melletti növények gondozása céljából, álláspontja szerint azért, hogy a bizonyítást megkönnyítse. Az indítványozók álláspontja szerint ezzel kreált magának jogalapot a per megindítására. A felperes 2015. augusztus 28. napján keresetet terjesztett elő az indítványozókkal szemben birtokháborítás megszüntetése iránt.

A perben kirendelt igazságügyi szakértő 2018.március 8.napján előterjesztett szakvéleményében és 2018.szeptember 17.napján előterjesztett kiegészítő szakvéleményében rögzítette, hogy” a borostyán és a tuják 30-40 évesek. A borostyán jelenlegi állapota annak következtében keletkezett, hogy az indítványozóknak 4-5 éve a felperes elzárkózása miatt nem áll módjában karban tartani azt. Az alperesi kertből a kerítésen át, a kerítés síkján túlnövő és a felperes kertjébe átnövő, már a talajon is terjedő növényzet annak a következménye, hogy az

alperesek 2014.óta nem tudtak bejutni a felperesi kertbe, így azok szabadon nőhettek. A szakértő megállapítja továbbá, hogy a növényzet visszaszorítható a kerítés függőleges síkjába. Az ingatlanok közös határán levő, **a kerítésre felfutó növényzet, amennyiben megfelelően karban van tartva, nem jelent kerthasznosítási akadályt a felperesnek.** A kerítés mellett növekvő tuják kis mértékben a kert fölé érnek, de mivel nagyobb magasságban vannak nem zavarják az alatta lévő növényeket. A felperes kertjébe jelentős átnövés van azonban a kerítés vonalában, a borostyánba belenőtt növényeknél, amelyek azonban **nem árnyékolják a felperesi kertet.**”

A szakértő a talajon futó átnőtt borostyánon kívül felperesi kerthasznosítási akadályt, ezen túl, élet és vagyonbiztonságot jelentő károkozást nem állapított meg. Megállapította azt is, hogy a kerítés mellett a felperes ingatlanán 2 méteren belül néhány szőlőtőke van.

A szakértő megállapította, hogy „amennyiben lehetősége van az alperesnek arra, hogy évente legalább kétszer, nagyon intenzív hajtás növekedés esetén amit időjárási tényezők befolyásolhatnak, esetleg háromszor belépjen a felperes kertjébe akkor más módon is karbantartható a két ingatlan közötti sövény növényzete. Az alperesnek lehetősége van arra a kerítésen felfutott borostyán a felperest esetleg zavaró hajtását a felperes ingatlan oldaláról rendszeresen eltávolítsa akkor a felperes kertjében megszüntethető és a jövőre nézve megakadályozható a növények kert használatot is zavaró átnövése.

Az ingatlanok közös határán lévő a kerítésen felfutott növényzet, amennyiben megfelelően karbantartott nem jelent hasznosítási akadályt a felperesnek. A helyszíni szemlén tapasztalt kis mértékű átnövése a borostyánnak egyszeri művelettel megszüntethető, ahogy a kerítésre felfutott növényzet visszavágása is.”

A szakértő kiegészítő szakvéleményében kitért arra, hogy "A felperes a per kapcsán úgy nyilatkozott, hogy az alperesek ház falán felfutott vadszőlő zavarja ingatlana használatában, mivel abban madarak fészkelnek amelyek piszkítanak és hangosak. Ezért javasoltam, hogy az alperes a felperesi kertre néző házfalról távolítsa el a vadszőlőt a vita rendezése érdekében, ugyanakkor kerthasználati és környezetvédelmi oldalról is hasznos a vadszőlő jelenléte éppen azért mert az apróbb énekes madarak búvóhelye lehet, így ökológiai szempontból nem indokolt az eltávolítása."

A szakértő szakvéleményében megállapította, hogy. peres felek kertjei egészen eltérő felfogásban kerültek kialakításra. Az alperes kertje vadregényes rengeteg a növényzet benne, ami jelenlegi formájában az egész kertnek megadja a hangulatát, barangolásra, üdögélés alkalmas, a fák árnyékot adnak a kerítésen felfutott növényzet mostani állapotában teljes takarást biztosít a kertnek a szomszédos felperesi ingatlan felől. A felperes kertje más elképzelés szerint kialakított, rendszeres gondozást igénylő, hasznos kert a kialakítása során nem elsősorban esztétikai szempontok érvényesülnek benne.amennyiben a borostyán eltávolítása történik a kerítésről akkor az alperesek jó néhány évig kénytelenek lesznek a korábbi intimitást mellőzni, illetve a borostyán sövény kerítésnek, kizárólag alperesi oldalon való teljes helyreállításához újabb 20-25 év szükséges.

Az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezésével „kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen 30 napon belül a felperes tulajdonában álló ingatlanra a kerítés túloldalára átnőtt növényeket – különösen a borostyánt és a loncot - a föld felszíne alatt és a gyökérzetet a föld alatt 25 cm mélységig távolítsák el, valamint az alperesek házának hátsó, a felperesi ingatlan felőli oldaláról a vadszőlőt távolítsák el teljes egészében a vadszőlő visszavágásával.

Kötelezte a bíróság egyetemlegesen az alpereseket a jövőre nézve, hogy minden évben négy alkalommal – április, június, augusztus és október utolsó hetében a felperes telkére a kerítésen és a talaj alatt átnőtt növényeket – különösen a borostyánt és a loncot -, valamint az alperesi ház falánál átnövő növényeket - különösen a vadszőlőt - vágják le, kapálják ki vagy egyéb módon távolítsák el. E munkák elvégzéséről, annak pontos időpontjáról előzetesen legalább 5 (öt) munkanappal korábban az alperesek a felperest értesíteni kötelesek.

Az ítéleti rendelkezés szerinti munkákat az alperesek a saját költségükre kötelesek elvégezni. Az ítélet kötelezi a felperest, hogy a jövőben esedékes munkák elvégzése érdekében az alpereseket, illetve a megbízott személyeket engedje be.

Továbbá az ezt meghaladó felperesi keresetet és az alperesi viszontkeresetet elutasította és kötelezte az alpereseket a felperes javára 50.000,-Ft. perköltség megfizetésére.”

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. A borostyán elvesztésének intimitás veszteséget okozó hatását kiküszöbölhetőnek látta belátásgátló háló feltételével, a legalább 20-25 éve fennálló szakvélemény szerint felperest nem zavaró növényzettel szemben, továbbá javasolta a madarak odúk kihelyezésével való visszacsalogatását. Ignorálva ezzel az ítéletkére alapjául elfogadott szakvéleményében rögzítetteket, a szerzett jogok védelmét, valamint azt a pusztán tény is, hogy az indítványozók ingatlanában már hosszú évek óta vannak odúk és madáretetők függetlenül a növényzet elhelyezkedésétől.

2. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése, az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje, az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozók részére 2020.április 20.napján, illetve 2020.április 24.napján került kézbesítésre a másodfokú határozat.

A felülvizsgálat a másodfokú bíróság döntése ellen a r.Pp.271.§.-ának (3) bekezdés a) pontja alapján kizárt.

Az indítványozók nem járulnak hozzá személyi adataik nyilvánosságra hozatalához.

Az indítványozók alperesek.

3. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Akkor, amikor az eljáró bíróságok az ítéleteiket meghozták, kizárólag a felperesnek az Alaptörvényben és ebből következően a Polgári törvénykönyvben biztosított magánérdekeit vették figyelembe (az ingatlanban életvitelszerűen nem tartózkodó felperest és a rosszul halló hasznélvezőt kertvárosban zavarja a madárcsicsergés) és figyelmen kívül hagyták a mindenkit kötelező Alaptörvény P) cikkében biztosított környezetvédelmi szempontokat, továbbá az indítványozók XIII.cikkben védett tulajdonosi jogait és a biológiailag sokszínű, egészséges környezethez való jogát, azaz a XXI.cikk (1) bekezdésében biztosított alapjogot. Az ítéletekkel az alperesek egészséges környezethez való joga sérült, sérült továbbá ezzel összefüggésben a természet és környezet védelme is. Az indítványozók tulajdonosi jogát sértette az, hogy a szerzett jogaik (több évtizedes kert) nem részesültek védelemben.

Sérült az indítványozók XXVIII.cikk (7) bekezdésében foglalt joga is, mivel az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vizsgálta a felperes keresetelési jogát, e körben határozatát nem is indokolta, a másodfokú bíróság azzal, hogy nem helyezte hatályon kívül az elsőfokú döntést elvonta e körben az indítványozók jogorvoslati jogát tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság

indokolása az elsőfokú ítélet hiányosságait nem pótolhatja, az eljárás e tekintetben egyfokúvá vált.

4.Érdemi indokolás P) cikk és XXI) cikk (1) bekezdése:

Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

P) cikk (1) bekezdés: A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény – és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.

XXI) cikk (1) bekezdése: Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

Kapcsolódó jogszabályok:

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013.évi V. törvény (a továbbiakban:Ptk.) érintett rendelkezése:

A Ptk.5:23. § [A dolog használatának általános magánjogi korlátja] A tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen a szomszédokat szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné.

A szomszédjogok és a tulajdonjog korlátainak különös szabályairól szóló 2013.évi CLXXIV: törvény érintett rendelkezése:

Szomszédjogi tv. 4.§-ának (3) bekezdése szerint ha a szomszédos ingatlanok határvonalán álló növény valamelyik ingatlan rendes használatát akadályozza, illetve kárt okoz vagy annak veszélyével fenyeget, és az érdeksérelem más módon nem hárítható el, az ingatlan tulajdonosa követelheti, hogy azt közös költségen távolítsák el.

Pk.3.számú állásfoglalás a növényzet eltávolítása iránt indított perben a döntésnél irányadó szempontok

A szomszédos ingatlanon - különösen a közös határvonal közelében - levő növényzet zavaró, károsító hatása miatt a növényzet eltávolítása iránt indított perben mindenkor azt kell vizsgálni, hogy a növényzet szükségtelenül zavarja-e a szomszédot ingatlana birtoklásában, okoz-e kárt, vagy fennáll-e a károsodás veszélye. A növényzet kivágására való kötelezésre kivételesen kerülhet sor, csak abban az esetben, ha az érdeksérelem más módon, így kártérítéssel sem hárítható el.

A meglévő zöldnövényzet megóvása általános környezetbeli érdek.(BH 1985.58.)

Az ember és környezete vitathatatlanul szoros, egymásra kölcsönösen ható egységet alkot.

Az alperesek egy már régóta kialakított kertvárosias, családiházas, jellemzően pihenő és nem haszonkertes környezetben elhelyezkedő ingatlanban élnek. Elvitathatatlan az alperesek azon joga, hogy egészséges, az egészségüket nem veszélyeztető, számukra biztonságos, zavartalan, esztétikus környezetben éljenek, mely biztosítja a biológiai sokféleséget.

Természeti és épített környezetünk védelmének egyik legfontosabb eleme a biodiverzitás megóvása.

„A biológia sokféleség és a vele összefüggő ökoszisztémák csökkenése közvetlenül kihat magára az emberi életre.”(28/2017.(X.25.)AB határozat (20) bekezdés) A biodiverzitás és az egészséges környezet, - melyhez való jogot Magyarország kifejezetten elismer a XXI.cikk (1) bekezdésében - egymástól elválaszthatatlanok. Az egészséges környezet fogalma magában foglalja mind a természeti, mind az épített környezetet, azaz adott esetben egy kertvárosban álló családi házat is jelenti.

A biodiverzitás csökkenésével járó környezeti változásokra reagálva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy: „az Alaptörvény a biológiai sokféleséget olyan értéknek tekinti, amely több minden más mellett a nemzet örökségét képezi, védelme, fenntartása, és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.” „Az Alaptörvény külön is nevesíti a biológiai sokféleség megőrzésének kötelességét, ez olyan alkotmányos értékévé vált a magyar jogrendben, melyre a jogalkotónak az egyes ágazati politikák szabályozása során is tekintettel kell lennie. A fajok sokszínűsége megőrzésének kötelezettsége nem csupán azért fontos, mert azok az emberi tevékenység használatába állítható, kiaknázzható erőforrásként értelmezhetőek, hanem azok önmagukban is értékesek és védelemre méltóak. A P.cikk (1) bekezdésének értelmezése nem függetleníthető Magyarország környezeti tárgyú, különösen a biológiai sokféleség védelmét érintő nemzetközi kötelezettségeitől sem.”(28/2017.(X.25.)AB határozat (28) és (35)-(37) bekezdés)

Az Alkotmánybíróság tehát igen sok határozatában rámutatott arra, hogy milyen jelentőséggel bír a környezeti - és természeti értékek védelme, legutóbb a II/201/2019. számú határozatában is, amelyből kiemeljük a 21. és a 22. pontokat.

„Az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése a public trust környezeti és természeti értékekre vonatkozó koncepciójának alkotmányjogi megfogalmazásán alapul, melynek lényege, hogy az állam a jövő nemzedékek mint kedvezményezettek számára egyfajta bizalmi vagyonkezelőként kezeli a rá bízott természeti és kulturális kincseket, és a jelen generációk számára csak addig a mértékig teszi lehetővé ezen kincsek használatát és hasznosítását, ameddig az a természeti és kulturális értékeket mint önmagukért is védelemben részesítendő vagyontárgyak hosszú távú fennmaradását nem veszélyezteti. Az államnak ezen kincsek kezelése és az arra vonatkozó szabályozás megalkotása során egyaránt tekintetbe kell vennie a jelen és a jövő generációk érdekeit. A természeti és kulturális erőforrások jövő nemzedékek számára történő megőrzésének magyar Alaptörvényben található szabálya ily módon az újonnan kialakult és megszilárdult univerzális szokásjog részének is tekinthető, és kifejezi az alkotmányozó elköteleződését a környezeti, természeti és kulturális értékek fontossága és megőrzése iránt.”

Az Alkotmánybíróság a 2020.június 19.napján kelt 14/2020.számú határozatának 34. szakaszában az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdésével, illetőleg XXI. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos megközelítést foglalta össze, mely szerint „az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése a környezet védelmének kötelezettségét (a korábbi Alkotmány rendelkezéseit meghaladóan) immáron az állam és mindenki számára kifejezetten előírja {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [84]}. Az élet minőségét, és ezáltal az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdése szerinti „egészséges környezetet” a természet és a környezet állapota jelentősen meghatározza. Az élet és az egészség védelme elképzelhetetlen a természet és a környezet védelme nélkül {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [85]}. A P) cikk (1) bekezdése ennek megfelelően egyszerre

tekinthető a XXI. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető emberi jog garanciájának, illetőleg a nemzet közös öröksége védelmét előíró olyan *sui generis* kötelezettségnek, mely a XXI. cikk (1) bekezdésén túlmenően, általános jelleggel is érvényesül {13/2018. (IX. 4.) AB határozat, Indokolás [14]}

A P.cikk és a XXI.cikk kapcsolata tekintetében ki kell emelni, hogy elválaszthatatlanok egymástól: „kölsönösen feltételezik egymást, a P.cikk államcél fogalmaz meg, aminek elérését szolgálja a XXI.cikk (1) bekezdéséből levezetett alapjog biztosítása és érvényesítése”, ugyanis „a P.cikk mint jogi kötőerővel bíró kötelezettség forrás az egészséges környezethez való jog alapjog intézményvédelmi garanciáinak egyik pillére”, így a P.cikk megsértése automatikusan maga után vonja a XXI.cikk, mint alapjog sérelmét is.(in: Alkotmánybírósági Szemle 2019/1.szám Sulyok Katalin: A környezet védelme és az Alaptörvény P.cikke az Alkotmánybíróság

Az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdése kimondja: Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

A társadalmi-gazdasági, környezeti változásoknak nemcsak a jogalkotó, jogalkalmazók, hanem az egyes alapjogok, így a tulajdonjog és a tulajdonjog sokrétű korlátai is ki vannak téve, azaz a tulajdonjog fennálló korlátai bővíthetők.

Kétségtelen tény az, hogy a tulajdonjog védelme szintén alkotmányos alapjog, de ezzel szemben a természeti erőforrások, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok védelme, mint közösségi, az egész nemzetet kötő kötelezettség és hozzá kötődően az egészséges környezethez való jog primátust élvez, hiszen a tulajdonjog a piacgazdaság viszonyai között a magánérdekek biztosítékául szolgál.

Az Alaptörvénynek a tulajdonjogra vonatkozó rendelkezésein alapulnak az ehhez kapcsolódó további jogszabályok, különösen a Polgári törvénykönyv.

Éppen az Alaptörvénynek abból a megfogalmazásából, hogy a tulajdon társadalmi felelősséggel jár, következik az, hogy a tulajdonos csak úgy élhet a tulajdonjogával, csak úgy gyakorolhatja azt egészében, vagy gyakorolhatja azok részjogosítványait, ha azok nem járnak együtt más alkotmányos jogok sérelmével, különösen nem járnak együtt az Alaptörvény P) cikkében írtak és ezáltal a XXI.cikk (1) bekezdésében biztosított alapjog sérelmével.

A P) cikkben írtak egy abszolút jellegű társadalmi magatartást szabályozó zsinórmértéket állapítanak meg, amely objektív követelményeket támaszt nem csak a magyar állammal, hanem mindenkivel, így a tulajdonosokkal szemben is.

Bár igaz az, hogy a tulajdonjog abszolút természetű és a tulajdonos szabadon gyakorolhatja jogait, de csak oly mértékben, amely nem veszélyezteti többek között az Alaptörvény P) cikkében írt környezetvédelmi szempontokat és ezáltal az alpereseket vitathatatlanul megillető XXI.cikkben biztosított egészséges környezethez való alapjogot. Az Alaptörvény P) cikkében írt természeti erőforrások, különösen a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok védelmének kötelezettsége előtt feltétlenül meg kell hajolnia az Alaptörvényben szabályozott másik, a tulajdonjog szabadságát biztosító jognak. Ez a következtetés levonható az Alaptörvény P) cikkének (2) bekezdéséből is, hiszen ez a rendelkezés éppen a természeti erőforrások, a biológiai sokféleség védelme érdekében korlátozza és feltételekhez köti a

termőföldek és az erdők tulajdonjogának megszerzését, kimondva, hogy az ezekkel kapcsolatos speciális szabályokat sarkalatos törvényben kell meghatározni.

Egyértelmű tehát az, hogy a XXI.cikk (1) bekezdésében foglalt alpereseket megillető alapjogot biztosító P) cikk nem tekinthető aránytalan korlátnak.

A XXI.cikkben foglalt alapjog érvényesülését biztosító P) cikk olyan normatív kötelezettség, melynek alkalmazása nemcsak a törvényalkotó, hanem a jogalkalmazó kötelezettsége is. A már elért jogszabályi védelemtől és a hozzá kapcsolódó jogszabály értelmezéstől (így pl. Pk.3.számú állásfoglalás alkalmazása) való visszalépés is alaptörvény-ellenes (3223/2017.(IX.25.) AB határozat (29) bekezdése).

Akkor, amikor az eljáró bíróságok az ítéleteiket meghozták, kizárólag a felperesnek az Alaptörvényben és ebből következően a Polgári törvénykönyvben biztosított magánérdekeit vették figyelembe és figyelmen kívül hagyták az Alaptörvény P) cikkében biztosított környezetvédelmi szempontokat, továbbá az indítványozók tulajdonosi jogait és a biológiailag sokszínű, egészséges környezethez való jogát, azaz a XXI.cikk (1) bekezdésében biztosított alapjogot. Az ítéletekkel az alperesek egészséges környezethez való joga sérült (madárdalos reggel egy kertvárosi környezetben, ami köztudomás szerint is stresszoldó, nyugtató), sérült továbbá ezzel összefüggésben a természet és környezet védelme is.

Alkotmányjogi panaszunk tehát nem az eljáró bíróságok határozatainak felülvizsgálatát célozza, hanem kizárólag abból a szempontból értékeli a jogerős ítéletet, hogy az figyelembe vette-e az Alaptörvény rendelkezéseit, az egymással konkuráló alapjogokat, mindenkit terhelő kötelezettségeket értékelte-e, értékelte-e a növények – és állatok „jogait”, továbbá az alperesek egészséges környezethez való alapjogát.

Világosan kiderül a Szegedi Törvényszék 4.Pf.20.166/2020/8. számú ítéletének (27) pontjából, mert elismerik, hogy a vadszőlő valóban élőhelyet biztosít a madarak számára, s a vadszőlő eltávolítása ezen élőhelyüktől megfosztja a madarakat, de szerintük a madarak élőhelye megváltoztatandó a szakvéleményben foglaltakkal szemben, úgy, hogy azok az alperesek kertjében éljenek és az alperesek által kihelyezett odukban fészkeljenek.

Egyértelmű tehát, hogy a másodfokú bíróság, amikor megvizsgálta a felperes tulajdonos jogait és a „madarak jogait” a felperes egyedi tulajdonosi jogosítványainak biztosított primátust és semmibe vette az ott lévő madár populáció „jogait”, amelyet az Alaptörvény P) cikke mindenkire, így a bíróságokra is kötelezően egyértelműen szabályoz a társadalom és a jövő érdekében, sértve ezzel egyúttal az alperesek XXI.cikkben biztosított alapjogát.

Az eljáró bíróságok tehát Alaptörvény-ellenesen értékelték az egymással konkuráló alapjogokat és ezért az eljárásuk, és így a meghozott jogerős ítélet is sérti az Alaptörvény rendelkezéseit.

Az eljáró elsőfokú bíróság az indítványozók hivatkozása ellenére a P) cikk érvényesülését egyáltalán nem vizsgálta, míg az eljáró másodfokú bíróság pusztán a jogszabályhelyre utalással azaz a Ptk.5:23.§-ára és a Szomszédjogi tv. 4.§(3) bekezdésére történő utalással vetette el alkalmazását, a tulajdonjogot nem korlátozható alapjognak tekintve az Alaptörvény P) cikkében rögzítettekkel szemben, nem állapítva meg azt, hogy a kertvárosi madárcsiripelés milyen tulajdonosi érdeksérelmet okoz, és azt sem vizsgálva, hogy amennyiben fennáll igazolt érdeksérellem (tisztázatlan eredetű lepottyant madárürülék) a Pk. 3.számú állásfoglalásnak megfelelően miként lenne elhárítható.

Az indítványozók álláspontja szerint sem a Ptk.5:23.§-a, sem a Szomszédjogi tv. 4.§(3) bekezdése nem fogalmaz meg olyan jogosultságot, mely ne lenne korlátozható a P) cikk és hozzá kapcsolódóan a XXI.cikk alapján, ezen túlmenően az adott egyedi ügyben a felperes részéről nem merült fel olyan egyedi érdek, mely felülírhatná a P) cikkben foglalt rá is irányadó kötelezettséget. Nem lehet itt elvonatkoztatni attól, hogy a XIII) cikk szerint a tulajdon társadalmi felelősséget is jelent egyúttal, erre tekintettel a P)cikk mindenkit, a felperest, mint tulajdonost is kötelezi.

Az indítványozók álláspontja szerint a P) cikknek mint strukturális elvnek, mely az egész Alaptörvényt áthatja, érvényesülnie kell a magánszemélyek közötti jogvitákban is, a P) cikkben megfogalmazott általános kötelezettség, mely a fentiekben kifejtettek szerint a XXI.cikk biztosítását és érvényesítését szolgálja, pedig a tulajdonjog korlátját jelentheti, különös tekintettel arra, hogy maga a kimunkált bírói gyakorlat a P) cikkel összhangban a növényzet tekintetében a környezetvédelmi szempontokat is értékelve a szerzett jogokat védi és ultima ratioként ad csak lehetőséget növényzet eltávolítására. Az eljáró bíróságok az ítélezésük alapjául elfogadott szakvéleménnyel szemben ezzel ellentétesen indokolatlanul rendelték el a növényzet eltávolítását.

Az indítványozók álláspontja szerint a fenti jogszabályhelyek a P) cikkel szemben nem értelmezhetőek és alkalmazhatóak egyoldalúan, kizárólag az egyik fél oldalán akként, hogy a tulajdonjog védelme érdekében vadon élő madaraknak esetlegesen pihenőhelyet nyújtó növényzet eltávolítása megalapozott lehessen. Az eltávolítás elrendelése nyilvánvalóan megfosztja a vadmadarakat a pihenőhelyüktől, így csökkentve életterüket, veszélyeztetve az egyre csökkenő biodiverzitást. Az indítványozók álláspontja szerint a környezetvédelmi szempontoknak, így a biológiai sokféleségnek kertvárosias környezetben is érvényesülniük kell, különös figyelemmel arra, hogy az emberi tevékenység miatt az állatok kiszorulnak természetes élőhelyükről, egyre inkább városiasodnak. Az indítványozóknak arra nincs befolyásuk, hogy a madarak hova szálljanak le, a madarak épített környezetben leszállhatnak háztetőre, csatornára is, az eljáró bíróságok logikáját és egyoldalú mérlegelését követve a tulajdonjog védelme érdekében ezek elbontása is elrendelhető lenne.

Az indítványozók álláspontja szerint mindenképpen szükséges a jelen ügyben a bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítása és egyúttal a jelen ügyben releváns jogszabályok értelmezési tartományának alkotmányos keretének kijelölése, illetve megerősítése akként, hogy a P.) cikk alkalmazása és vele párhuzamosan a XXI.cikk a magánszemélyek egymás közötti jogvitájában is irányadó, a XIII.cikkben megfogalmazott tulajdonjoggal szemben primátust élvez és hivatkozási alapul szolgálhat.

5.Érdemi indokolás Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdése

Az indítványozók hivatkoznak arra is, hogy az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vizsgálta a felperes keresetösségi jogát, e körben határozatát nem is indokolta, a másodfokú bíróság azzal, hogy nem helyezte hatályon kívül az elsőfokú döntést elvonta e körben az indítványozók jogorvoslati jogát tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság indokolása az elsőfokú ítélet hiányosságait nem pótolhatja, az eljárás e tekintetben egyfokúvá vált, így sérült az indítványozók XXVIII.cikk (7) bekezdésében foglalt joga is, figyelemmel a rPp.271.§-ának (3) bekezdés a) pontjára.

6.Egyéb nyilatkozatok

Az indítványozók kérik, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjék beszerezni a Szentesi Járásbíróságtól a P.20.120/2019.számú ügy iratait.

Indítványozók csatolják az ügyvédi meghatalmazás másolatát.

Tisztelettel

